

[Peter Duettoft]

sørge for, at politikken ikke virker så effektivt, som den burde.

Pengene fosser ud af statskassen, hedder det, og det selv om enhver kan se, at det ikke er rigtigt, og at man også i de rapporter, der er kommet i de sidste dage, får slået fast, at det bestemt ikke er en rigtig skildring af den danske politik.

Skattelettelserne bliver ikke til noget, hedder det, og det selv om de fleste rent faktisk i disse dage kan se, at der er skattelettelser. Det kan da godt være, at folk siger: Nå ja, de var nu ikke så store, som vi håbede; men de er der.

Regeringen vil erhvervslivet det ondt, hedder det så også, mens kendsgerningen er, at ingen regering i mange, mange år har gennemført en erhvervspolitik så effektiv og målrettet som den, den nuværende regering gennemfører.

Og så er der husejerne – husejerne, som der jo også bliver sagt nu bliver ramt af skattereforem, og hvad ved jeg.

Kendsgerningen er, at enhver husejer i dag konkret kan se, at en omprioritering og nedsettelsen af lejeværdien medfører, at man hver eneste måned får ganske mange penge fri til forbrug. Sammenlign det med det, den borgerlige regering – også med CD's stemmer – gjorde i 1987, hvor netop boligejerne kom ud med det stik modsatte resultat.

Måske det allermest pinlige, man gør, og som vi tidligere i dag så bedst udtrykt af hr. Svend Heiselberg, er, at man stiller sig op og kritiserer alle de forslag, som man selv fremsatte, da man var i regering. Man er blevet så enormt klog, efter at man er kommet i opposition, og så glemmer man at fortælle, at man selv i stimevis fremsatte stort set de samme forslag.

Vi har bestemt også noget at lære om politikerlede her i landet, og vi kan risikere, at respekten for Folketinget daler ganske voldsomt, ikke bare fordi der optræder latterlige nissehuer, men fordi der er en politisk debat, der er fiktiv.

Der er i hvert fald en gruppe, der har mange problemer i øjeblikket, og det er hængemulerne. Hængemulerne har ikke rigtig noget at hænge med, for de kan ikke vinde den kamp, der er i gang; rent faktisk er det jo sådan, at det går ganske godt.

Jeg er ret sikker på, at det er passende at citere den tidligere statsminister, Poul Schlüter, for i virkeligheden kan man også i dag tilde sig at sige, »at det går ufattelig godt i Danmark.« Det har det så ikke gjort i en mellemperiode, men det gør det faktisk nu.

Finansloven bygger på nogle ting, der naturligvis kræver et psykologisk opspil, en psykologisk backing.

Finansloven bygger for det første på et øget forbrug, og det kræver naturligvis, at folk tror på, at målene lykkes, og at politikken bliver ført til ende, så man kan træffe beslutninger, der rækker ud over i morgen.

Hvis vi får et øget forbrug, vil vi også få flere mennesker i arbejde, og dermed vil vi være inde i en god spiral. Vi vil begynde at dreje hjulet den rigtige vej rundt, men det er klart, at hvis man render rundt og fortæller alle mennesker, at skattelettelserne ikke bliver til noget, og at regeringens politik i øvrigt er ved at falde fra hinanden, og at man, når man kommer til om et år, vil lave alt det om, som regeringen har gjort, er man ret sikker på, at man har skabt et psykologisk klima, som bestemt ikke fører til en fremgang i det danske samfund.

Jeg må så bare rejse spørgsmålet: Hvem i alverden er egentlig interesseret i, at det danske samfund ikke går fremad? Med respekt for den ærede opposition må jeg sige, at jeg synes, det er en meget, meget høj pris, denne opposition betaler for at forsøge at vælte den nuværende regering af taburetterne. Man betaler nemlig i virkeligheden med succes og fremgangen i det danske samfund, hvilket vil føre til, at der stadig væk er arbejdsløshed og mennesker, der har det dårligt. Den pris er nogle oppositionspolitikere altså villige til at betale for at forsøge at vælte en regering. Jeg synes, den er for høj, og at man anstændigvis burde holde fast i, at det må være samfundets tarv, det gælder, og at det er til gavn for alle, hvis det går godt i det danske samfund. Som en tidligere ordfører sagde, skal kagen naturligvis være så stor som muligt, så vi får et større stykke af den, når den skal deles.

Det andet, finansloven bygger på, er fremrykning af investeringer, og i den forbindelse kan jeg ikke nok understrege, at naturligvis er udbygningen af infrastrukturen i Danmark utrolig vigtig, hvad enten det så er motorveje, telenet, eller hvad det nu måtte være. Vi ved fra